

Pension kan kun ydes efter det fyldte 65. Aar og kun, saafremt det tidligere Medlem har været Medlem ogsaa efter det fyldte 50. Aar. Betalt Pensionsbidrag kan ikke kræves tilbage.

Ordningen er en Særordning for Rigsdagsmænd. Flertallet er af den Anskuelse, at der ved Gennemførelsen af Lovforslaget ydes forhenværende Rigsdagsmænd et rimeligt yderligere Vederlag for deres Arbejde.

Forslaget er som bekendt udarbejdet gennem Forhaandsforhandlinger mellem Rigsdagens Præsidium og Partiernes Repræsentanter. Flertallets Partier havde inden Fremsættelsen tiltraadt Forslaget og har dermed Ansvaret for Forslagets Fremsættelse.

Flertallet forstaar meget vel, at Indvendinger kan rettes mod den foreslaaede Ordning, men Flertallet maa stærkt fremhæve, at den nugældende rene Understøttelsesordning er ganske utilfredsstillende og næsten kun kan praktiseres paa en utilfredsstillende Maade, ligesom de Beløb, der har været ydet, har ligget betydeligt under, hvad man maatte anse for rimeligt. Man stiller derfor Ændringsforslag Nr. 5, hvis Gennemførelse betyder, at det vil være muligt for Præsidiene at gennemføre en lignende Ordning for forhenværende Rigsdagsmænd, udtraadt af Rigsdagen før 1. April 1946, og saadannes Enker.

Flertallet ønsker yderligere til Begrundelse af sin Stilling at fremføre følgende: Det kan ikke benægtes, at en længerevarende Rigsdagsvirksomhed bevirker, at det meget ofte, vel næsten som Regel, ikke er muligt for Rigsdagsmanden at udnytte sine Evner fuldt ud økonomisk til egen Fordel og dermed ogsaa til den Opsparing, som netop kan finde Sted i den Periode, i hvilken Borgeren som Regel er Rigsdagsmand. Det vil derfor ofte være saaledes, at Rigsdagsgerning udøvet over en længere Aarrække vil stille den forhenværende Rigsdagsmand og ganske særlig hans Enke økonomisk betydelig ringere, end vedkommende vilde være stillet, om han ikke havde været Rigsdagsmand.

Et *Mindretal* (Alfred Jensen og Aksel Larsen) anser det for principielt forkert at indføre Pensionsordning for Rigsdagsmedlemmer og vil derfor stemme imod denne Del af Lovforslaget.

Et *Mindretal* (Harald Nielsen) kan ud fra en principiel Betragtning vedrørende Rigsdagsmandatets Karakter ikke tiltræde Forslagets Bestemmelser om en Pensionsordning.

Med Hensyn til *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 198 af 16. Juli 1927 om Vederlag og Pension m. v. for Ministre* bemærkes, at hele Udvalget kan tiltræde Forslaget og de Ændringer, Statsministeren foreslaar, hvorved Ventepenge og nogle Pensioner bliver underkastet ganske samme Regel som alle andre Honorarer og Pensioner.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen.

Af Udvalget, tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

Til § 1.

1) Den foreslaaede Affattelse af § 101, Stk. 1, erstattes af:

„Det Rigsdagens Medlemmer tilkomende Vederlag udgør 5 700 Kr. aarligt for de Medlemmer, der har Bopæl i København eller inden for en Afstand af 20 km fra Københavns Hovedbanegaard, 7 200 Kr. aarligt for de Medlemmer, der har Bopæl i en Afstand af over 20 km, men under 75 km fra Københavns Hovedbanegaard, og 8 700 Kr. aarligt for de øvrige Medlemmer.

Af et *Flertal* (Udvalget undtagen Alfred Jensen, Aksel Larsen og Harald Nielsen), tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

2) I den foreslaaede § 101 a indsættes som nyt Stykke:

„Til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen afkortes der ved Udbetalingen